

Arrest

nr. 87 836 van 20 september 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Wit-Russische nationaliteit te zijn, op 30 april 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 maart 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 12 juli 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 september 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat F. ULUSOY verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Belarussisch staatsburger van Belarussische origine te zijn. U werd geboren op (...) in Molodetchno (Belarus), waar u altijd woonde. U handelde in auto's, waardoor u vaak naar het buitenland ging.

Uw problemen begonnen eind mei 2011, toen u tijdens een protestactie in Molodetchno werd gearresteerd. Begin juni 2011 werd u gearresteerd in Minsk. Na drie dagen werd u vrijgelaten. Hierna verbleef u een week in het ziekenhuis van Molodetchno. Midden juli 2011 werd u na een protestactie drie dagen vastgehouden bij de KGB. Midden augustus 2011 en midden september 2011 werd u vastgehouden in het centrale politiebureau van Molodetchno. U werd telkens na drie dagen vrijgelaten omdat drie dagen de maximale aanhoudingstermijn is. Begin november 2011 werd u gebeld door een verre kennis, D. S. (...), die met u wilde praten. Toen u buiten met hem een babbeltje was aan

het slaan, kwam de politie aangereden en nam u mee naar het centrale politiebureau van Molodetchno. Daar werd u door een rechercheur ondervraagd over uw politieke activiteiten. U werd bedreigd en geslagen door politiemensen en door uw celgenoten. U werd bijna verkracht. Na drie dagen werd u vrijgelaten. Hierna ging u naar huis, waar u verbleef tot aan uw vlucht.

Uiteindelijk verliet u Belarus op 23 november 2011, ongeveer twee weken na uw vrijlating. U stapte in een vrachtwagen, die u naar België bracht. Op 24 november 2011 bereikte u België. Dezelfde dag diende u een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten. Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten voor: een reeks foto's en uw rijbewijs.

Op 23 februari 2012 kwam uw vrouw S. B. (...) (OV 6.918.909) aan in België en diende zij eveneens een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten.

B. Motivering

Uit uw verklaring blijkt dat u uw land van herkomst hebt verlaten omdat u in Belarus problemen heeft met de autoriteiten, vermoedelijk de KGB of de politie van Molodetchno. Deze problemen ontstonden nadat u eind mei 2011 tijdens een protestactie werd gearresteerd. In totaal werd u zes keer gearresteerd tijdens betogingen waar u aan deelnam.

U bent er echter niet in geslaagd uw asielrelaas aannemelijk te maken.

Ten eerste stelde het Commissariaat-generaal grote tegenstrijdigheden vast tussen uw eigen verklaringen en die van uw vrouw met betrekking tot uw ziekenhuisopnames in Belarus. U stelde dat u na uw verschillende arrestaties in totaal twee keer naar het ziekenhuis ging. De eerste keer was in mei 2011. De tweede keer was in juni 2011, toen u na uw vrijlating vanuit het politiebureau in Minsk met de trein terugkeerde naar Molodetchno en daar meteen naar het ziekenhuis ging. U stelde dat u tussen uw terugkeer uit Minsk en uw opname in het ziekenhuis in juni 2011 niet terugkeerde naar huis. U stelde tot twee keer toe dat uw vrouw u zeker een paar keer kwam bezoeken in het ziekenhuis. In juni 2011 bleef u misschien een week, of misschien iets meer dan een week, in het ziekenhuis. U stelde dat uw hoofd in het ziekenhuis werd gehecht (CGVS, p. 13-14). Bovendien verklaarde u dat de kleine foto die u indiende (doc 3 in groene mapje in administratief dossier) werd gemaakt in het ziekenhuis zelf, nadat u terugkeerde uit Minsk (CGVS, p. 21). Uw vrouw stelde echter dat u nooit in het ziekenhuis lag. Ze stelde dat ze u naar aanleiding van de incidenten thuis verzorgde omdat de politie anders onmiddellijk zou verwittigd worden. Ze verklaarde tevens dat ze u nooit ging bezoeken in het ziekenhuis, en dat ze thuis bleef. Uw vrouw bevestigde dat u in Minsk werd gearresteerd en verwondingen aan uw hoofd had. Ze stelde echter dat u na uw vrijlating in Minsk niet naar het ziekenhuis ging. Ze verklaarde daarentegen dat u na uw vrijlating naar huis kwam en dat zij zelf thuis de verwondingen die u in Minsk opliep aan uw hoofd, verzorgde. Ze stelde dat ze uw wonden zelf behandelde en ontsmette, en dat de wonde niet werd gehecht (CGVS vrouw, p. 5-6). Deze verklaringen zijn volstrekt tegenstrijdig aan de verklaringen die u aflegde in verband met uw ziekenhuisopname van een week na uw vrijlating in Minsk, waarbij uw hoofd wonden werden gehecht en uw vrouw u meermaals zou bezocht hebben in het ziekenhuis. Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheden herhaalde uw vrouw dat u thuis was en dat uw wonden niet eens werden gehecht (CGVS vrouw, p. 6). Hiermee zijn deze tegenstrijdigheden niet opgehelderd. Deze tegenstrijdigheden, die de kern van uw asielrelaas raken, hollen de geloofwaardigheid van uw asielrelaas sterk uit. Bovendien wordt door uw verklaringen betreffende de door u voorgelegde foto 3, die naar eigen zeggen door uw vriend D. (...) werd getrokken in het ziekenhuis (CGVS p.21), de geloofwaardigheid van deze foto en van het relaas dat u hieraan verbindt op ernstige wijze ondermijnd.

Ten tweede bleek dat verschillende van de andere foto's die u indiende, getrukeerd zijn. Foto 4 (doc 4 in groene mapje in administratief dossier) betrof volgens u uw arrestatie in juli 2011 in Molodetchno. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan ik een kopie aan het administratieve dossier toevoegde, blijkt dat deze foto komt uit een op internet verspreide reeks foto's die de fotograaf A. M. (...) nam op een manifestatie in Minsk op 22 juni 2011. De foto die u indiende, toont dezelfde situatie en personages als het origineel van Motolko. Alleen bleek dat de figuur van de gearresteerde jonge kerel, op de door u ingediende foto werd vervangen door een afbeelding van uzelf in andere klederdracht. De door u ingediende foto betreft bijgevolg een duidelijk geval van trucage.

Ook foto 2 (doc 2 in groene mapje in administratief dossier) bleek bij nader onderzoek een trucage te zijn. Volgens u ging deze foto over uw arrestatie begin juni 2011 in Minsk (CGVS p.19). Het origineel, dat het Commissariaat-generaal ook op internet aantrof, en waarvan ik een kopie aan het administratieve dossier toevoegde, toont precies dezelfde situatie als op de foto die u indiende. Alleen is de gearresteerde persoon die in de bus wordt geduwd, opnieuw vervangen door een afbeelding van uzelf in andere klederdracht en zonder oortje en kabel aan de rechterkant van uw gezicht. De door u ingediende foto betreft bijgevolg opnieuw een trucage. Het is buitengewoon ernstig dat u het Commissariaat-generaal met deze foto's bewust probeerde te misleiden. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op ernstige wijze ondermijnd.

Aangezien het Commissariaat-generaal vaststelde dat minstens twee foto's door u getrukeerd werden, en dat uw verklaringen betreffende foto 3 niet geloofwaardig werden bevonden (cfr supra), dient ook ernstig getwijfeld te worden over de authenticiteit van de andere foto's die u indiende. U stelde dat deze foto's originelen zijn (CGVS, p. 19). De meeste foto's (doc 1, 2, 4, 5 en 6 in groene mapje in administratief dossier) zijn echter geen originele foto's maar gewoon zwart-witte prints. De drie foto's waarop u staat afgebeeld met verwondingen aan uw gezicht (doc 7 in groene mapje in administratief dossier) zijn kleurenprints. Wat foto 1 betreft, is het opvallend dat rechtsonder een onleesbaar, en vermoedelijk commercieel, logo staat. U wist niet wat de betekenis van dit logo was (CGVS, p. 20). Verder stelt het Commissariaat-generaal vast dat geen enkele van de foto's die u indiende, gedateerd zijn. Hierdoor bestaat geen enkele zekerheid over het ogenblik waarop deze foto's werden gemaakt.

Naast bovenstaande opmerkingen werden met betrekking tot de verschillende foto's die u neerlegde ook enkele ongerijmdheden vastgesteld. U stelde dat foto 6 (doc 6 in groene mapje in administratief dossier) bij de betoging midden augustus 2011 werd gemaakt (CGVS, p. 20-21). Uit het ontvangstbewijs van DVZ betreffende de door u neergelegde documenten blijkt echter dat foto 6 uw vijfde arrestatie midden september 2011 betreft (zie DVZ ontvangstbewijs, overzicht documenten, 28/11/2011). Geconfronteerd met deze ongerijmdheid stelde u dat foto 6 in augustus 2011 werd getrokken (CGVS, p. 21), waardoor de ongerijmdheid blijft bestaan. De drie kleurenfoto's (doc 7 in groene mapje in administratief dossier) werden volgens u thuis door uw vrouw gemaakt. U stelde dat deze foto's midden augustus 2011 werden genomen nadat u was in elkaar geslagen (CGVS, p. 21). Uit het ontvangstbewijs van DVZ blijkt echter dat deze kleurenfoto's in september 2011 werden getrokken nadat u werd geslagen bij uw aanhouding (zie DVZ ontvangstbewijs, overzicht documenten, 28/11/2011). Geconfronteerd met deze ongerijmdheid stelde u dat deze foto in augustus 2011 werd getrokken (CGVS, p. 21), waardoor ook deze ongerijmdheid overeind blijft. Door deze vaststellingen komt de geloofwaardigheid van deze documenten en van uw asielrelaas verder op de helling te staan.

Foto 3 (doc 3 in groene mapje in administratief dossier) is een originele kleurenfoto, waarop u te zien bent op een bed met verwondingen in uw gezicht. U verklaarde dat deze foto werd genomen in het ziekenhuis nadat u uit Minsk terugkwam (CGVS, p. 21). Deze foto geeft geen enkele informatie over de omstandigheden waarin u de afgebeelde verwondingen opliep. Ook de drie kleurenfoto's (doc 7 in groene mapje in administratief dossier) geven geen enkele informatie over de omstandigheden waarin u de afgebeelde verwondingen opliep. Hierdoor kunnen bovenstaande foto's niet weerhouden worden als overtuigende bewijzen van uw eventuele problemen.

Ten derde bleek uw kennis over de Belarussische politiek en de laatste presidentsverkiezingen in Belarus buitengewoon zwak te zijn. U stelde dat bij uw eerste arrestatie eind mei 2011 tegen de oneerlijke presidentsverkiezingen werd geprotesteerd (CGVS, p. 7). U verklaarde tot twee keer toe dat de bewuste presidentsverkiezingen op 17 januari of februari 2011 plaatsvonden (CGVS, p. 7-8). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan ik een kopie aan het administratieve dossier toevoegde, blijkt echter dat de laatste presidentsverkiezingen op 19 december 2010, vóór het einde van 2010 dus, plaatsvonden. Geconfronteerd met deze frappante onwetendheid stelde u dat u het niet precies wist omdat politiek u toen nog niet echt interesseerde (CGVS, p. 8-9). Voorheen verklaarde u echter dat u de hele situatie na de verkiezingen meemaakte, opvolgde en observeerde, hoewel u toen nog niet deelnam aan betogingen en geen lid was van een politieke partij (CGVS, p. 8-9). Evenmin kon u zeggen welk stemmenpercentage de president officieel haalde. U wist enkel dat de president een meerderheid bepaalde (CGVS, p. 8). Verder kon u maar één Belarussische partij opnoemen, het BNF, en wist u niet waarvoor deze afkorting staat (CGVS, p. 9). Het is opvallend dat u bovenstaande informatie niet preciezer kon weergeven, temeer aangezien deze verkiezingen zowat de belangrijkste politieke gebeurtenis van de laatste jaren in Belarus vormden, aangezien er de dagen na deze verkiezingen grootschalige protesten plaatsvonden in Belarus en aangezien u deelnam aan betogingen die het eerlijke verloop van deze presidentsverkiezingen contesteerden. Sterker nog, u verklaarde dat alle betogingen die u bezocht, over de presidentsverkiezingen gingen (CGVS, p. 8). In dat geval kan van u een ruimere kennis over dit thema verwacht worden. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder aangetast.

Op grond van het geheel van bovenstaande opmerkingen en vaststellingen wordt uw algehele geloofwaardigheid op zwaarwichtige wijze ondermijnd en kan er geen geloof meer gehecht worden aan uw verklaringen. Aangezien het Commissariaat-generaal geen geloof kan hechten aan uw asielrelaas, kan ook geen geloof gehecht worden aan de verklaring dat uw Belarussisch paspoort begin november 2011 door de politie werd ingehouden (CGVS, p. 5). Hierdoor ontstaat het vermoeden dat u dit document bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over het mogelijk door u verkregen visum voor uw reis naar België, het tijdstip en de wijze waarop u uit uw land vertrokken bent, verborgen te houden. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas nog verder uitgehouden.

Uit het voorgaande blijkt dat het Commissariaat-generaal ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan vaststellen, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Het andere door u in het kader van uw asielaanvraag voorgelegde document (uw rijbewijs) kan bovenstaande beslissing niet wijzigen. Uw rijbewijs bevat immers geen informatie met betrekking tot de door u aangehaalde problemen.

Aangaande de medische problemen met uw hoofd waar u melding van maakte (CGVS, p. 5 en 14), moet ik aanstippen dat u geen enkel bewijs of medisch attest kon voorleggen waaruit zou blijken dat u medische problemen heeft en wanneer deze problemen zijn ontstaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat de hierboven vastgestelde tegenstrijdigheden en vaagheden hieraan te wijten zouden zijn.

Volledigheidshalve voeg ik nog toe dat ik ook in het kader van de asielaanvraag van uw vrouw, S. B. (...) (OV 6.918.909), besloot tot de weigering van de hoedanigheid van vluchteling en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel beroept verzoekende partij zich op artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951. In een tweede middel haalt verzoekende partij de schending aan van artikel 3 EVRM.

2.2.1. Betreffende de verwijzing van verzoekende partij naar artikel 3 EVRM wijst de Raad erop dat, daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, § 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), artikel 3 EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, § 2, b van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). Derhalve kan worden verwezen naar hetgeen hierna desbetreffend wordt gesteld.

2.2.2.1. Wat de tegenstrijdigheden betreft aangaande de ziekenhuisopnames van verzoekende partij, wijst verzoekende partij er eerst en vooral op dat haar echtgenote tijdens haar gehoor uitermate zenuwachtig was en dat zij de tolk niet altijd even goed verstond. Voorts meldt de echtgenote van verzoekende partij dat de tolk allesbehalve beleefd was. Ten derde wordt ter vergoelijking aangehaald dat de echtgenote van verzoekende partij medicatie had ingenomen, waardoor zij niet altijd even alert was tijdens het interview. Tot slot haalt verzoekende partij nog aan dat de tegenstrijdigheid met betrekking tot haar ziekenhuisopnames een aspect betreft dat de kern van het asielrelaas niet eens raakt. Zij benadrukt dat zij wel degelijk heeft deelgenomen aan protestacties, met als gevolg de arrestaties die erop volgden, gepaard gaande met zware fysiek en psychische mishandeling.

2.2.2.2. In de eerste plaats dient te worden opgemerkt dat van echtgenoten die, steunend op hetzelfde asielrelaas, hun land van herkomst zijn ontvlucht uit vrees voor hun vrijheid of hun leven, kan worden verwacht dat zij de feiten die de aanleiding vormden voor hun vlucht op een eenduidige en geloofwaardige manier kunnen weergeven. De beslissing van een persoon om zijn land te verlaten is immers dermate fundamenteel en ingrijpend dat hij of zij normaliter bij machte moet zijn een waarheidsgetrouw verhaal te vertellen met betrekking tot de kern van het asielrelaas (RvS 22 januari 2003, nr. 114.816). *In casu* kon verwerende partij terecht overgaan tot de vergelijking van de verklaringen van zij die beweren hetzelfde lot te hebben gedeeld teneinde zich een juist beeld te vormen over de situatie waarin de asielzoeker zich bevindt en de waarachtigheid van het relaas na te gaan. *In casu* heeft verwerende partij vastgesteld dat verzoekende partij tijdens haar gehoor heeft verklaard dat zij in totaal twee keer naar het ziekenhuis ging, in mei 2011 en in juni 2011, dat haar vrouw haar zeker een paar keer is komen bezoeken in het ziekenhuis en dat de wonde aan haar hoofd gehecht werd. Verzoekende partij legde tevens een foto neer die zou zijn genomen in het ziekenhuis. Compleet in tegenstrijdigheid met deze verklaringen, stelde haar echtgenote dat verzoekende partij nooit in het

ziekenhuis lag en dat zij zelf de wonden verzorgde omdat de politie anders onmiddellijk zou worden verwittigd. Zij verklaarde tevens dat de wonde die verzoekende partij opliep aan haar hoofd nooit werd gehecht. Geconfronteerd met deze tegenstrijdige verklaringen, bleef de echtgenote van verzoekende partij nog steeds bij haar versie. Het spreekt voor zich dat dergelijke tegenstrijdigheden die betrekking hebben op de gevolgen van de deelname van verzoekende partij aan verschillende protestacties, wel degelijk betrekking hebben op de kern van het asielrelaas en dat deze de geloofwaardigheid van de door verzoekende partij voorgehouden feitelijkeheden op ernstige wijze hypothekeren. Verder geeft de Raad te kennen dat hij niet overtuigd is door de in het verzoekschrift aangebrachte verklaringen. Ten eerste, wat betreft het argument dat de echtgenote van verzoekende partij de tolk niet goed verstond en dat de tolk allesbehalve beleefd was, merkt de Raad op dat de echtgenote van verzoekende partij er bij aanvang van haar interview op gewezen werd dat zij elk probleem onmiddellijk diende aan te geven, hetgeen zij op geen enkel moment heeft gedaan. Ook werd haar uitdrukkelijk gevraagd in het begin of zij de tolk goed verstond, waarop zij bevestigend heeft geantwoord (administratief dossier, stuk 3b, gehoorverslag CGVS van 26 maart 2012, p. 2). Aan het einde van het gehoor op het Commissariaat-generaal werden haar bovendien nog de volgende vragen gesteld: *“Heeft u alle vragen begrepen? Heeft u de tolk goed begrepen? Wenst u nog iets toe te voegen?”* (administratief dossier, stuk 3b, gehoorverslag CGVS van 26 maart 2012, p. 7). Ook hier heeft de echtgenote van verzoekende partij de problemen niet vermeld die nu worden aangehaald in het verzoekschrift, na geconfronteerd te zijn met een weigeringsbeslissing. Het door verzoekende partij aangehaalde excuus kan dan ook niet overtuigen. Hetzelfde dient te worden opgemerkt in verband met de ter verschoning ingeroepen verklaring dat de echtgenote van verzoekende partij medicatie had ingenomen, waardoor ze niet altijd even alert was tijdens het gehoor. Deze *post-factum*-verklaring kan evenmin soelaas bieden. Betreffende het argument dat de echtgenote van verzoekende partij uitermate zenuwachtig was tijdens het gehoor, merkt de Raad op dat, hoewel erkend wordt dat elk verhoor een zekere mate van stress met zich brengt, op elke asielzoeker de verplichting rust om in elke fase van het onderzoek zijn asielrelaas zo correct en volledig mogelijk te vertellen gelet op de op hem rustende medewerkingsplicht. Het argument dat de echtgenote van verzoekende partij buitengewoon zenuwachtig was, doet geen afbreuk aan deze plicht. Daarenboven wenst de Raad nog op te merken dat uit de inhoud van het gehoorverslag ondubbelzinnig blijkt dat de echtgenote van verzoekende partij heel duidelijk te kennen heeft willen geven dat haar man nooit in het ziekenhuis heeft gelegen en dat zij de wonden zelf heeft verzorgd (administratief dossier, stuk 3b, gehoorverslag CGVS van 26 maart 2012, p. 5-6). De beweringen dat zij niet alert en zenuwachtig zou zijn geweest en dat zij de tolk niet altijd goed zou hebben verstaan, vinden geen enkele neerslag in het gehoorverslag. De vastgestelde tegenstrijdigheden worden derhalve gehandhaafd.

2.2.3.1. Betreft de vaststelling dat verzoekende partij foto's heeft neergelegd die getrukeerd zijn, geeft verzoekende partij in haar verzoekschrift te kennen afstand te doen van deze getrukeerde foto's als bewijs. Verzoekende partij stelt dat zij enkel en alleen het gevaar en de problemen die zij in Belarus heeft meegemaakt, wou aantonen. Zij beschikte slechts over enkele foto's en zij had ter staving van haar problemen enkele foto's van haar vrienden meegekregen. Verzoekende partij betoogt dat er dient te worden stilgestaan bij het feit dat er in haar hoofde een gegronde vrees bestaat voor vervolging omwille van haar politieke activiteiten. Zij benadrukt dat zij reeds meerdere malen het slachtoffer is geweest van foltering en onmenselijke behandeling, dat zij dreigtelefoontjes kreeg, dat zij ontvoerd is geweest voor haar woning en dat men zelfs is binnengevallen in haar woning toen zij Belarus verliet. Verzoekende partij verklaart dat zij zich uit wanhoop heeft willen beroepen op bijkomende bewijselementen, zonder dat zij de intentie had om verwerende partij te misleiden. Zij had enkel de bedoeling om de werkelijkheid meer te kunnen staven.

2.2.3.2. De Raad stelt vast dat verzoekende partij ter staving van haar asielrelaas twee duidelijk getrukeerde foto's neerlegt en dat verzoekende partij in haar verzoekschrift toegeeft dat het om valse stukken gaat. Haar argumentatie dat verzoekende partij deze getrukeerde foto's uit wanhoop zou hebben neergelegd, zonder dat zij de intentie had om de asielinstanties te misleiden, valt niet ernstig te nemen. De Raad wijst verzoekende partij erop dat zij zelf de verantwoordelijkheid draagt voor de stukken die zij ter ondersteuning van haar relaas neerlegt en hij ziet niet in hoe verzoekende partij niet de intentie zou hebben gehad om verwerende partij te misleiden. Verzoekende partij bracht immers bewust deze flagrant gemanipuleerde foto's aan en zij verwees tijdens haar gehoor herhaaldelijk (onder meer) naar deze foto's. De Raad wijst in dit verband naar enkele verklaringen die verzoekende partij tijdens haar gehoor heeft afgelegd: *“Ik ben op de betoging of protestactie geweest die in onze stad plaatsvond. Ik werd benaderd zoals u op de foto's ziet. Ze waren in burger gekleed. En zonder iets te zeggen, en zonder enige uitleg, zoals u hier ziet op de foto's, namen ze me mee naar de auto en brachten ze me naar een politiebureau. ... hoe vaak ging u naar betogingen? 4x. 5x sowieso, daar zijn*

foto's van die het kunnen bewijzen." (administratief dossier, stuk 3a, gehoorverslag CGVS van 26 maart 2012, p. 7-8). Het is derhalve duidelijk dat verzoekende partij verwerende partij willens en wetens heeft trachten te misleiden. De Raad wijst erop dat elke kandidaat-vluchteling gehouden is zijn volledige medewerking te verlenen aan de overheid die zijn asielaanvraag behandelt, hetgeen onder meer inhoudt dat hij alle gegevens vermeldt die dienstig zijn voor het onderzoek, de waarheid dient te vertellen en geen valse verklaringen mag afleggen (RvS 18 maart 2004, nr. 129.344). Dat verzoekende partij deze stukken heeft aangebracht uit wanhoop, omdat zij wel degelijk een vrees koestert om te worden vervolgd in haar thuisland, kan als argument dan ook niet worden aanvaard. De Raad merkt bovendien op dat de geloofwaardigheid van haar relaas eveneens ernstig op de helling wordt gezet door andere elementen. Zo motiveerde verwerende partij eveneens dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoekende partij aangehaalde feiten omdat verzoekende partij en haar echtgenote met betrekking tot de ziekenhuisopnames van verzoekende partij ernstige onderling tegenstrijdige verklaringen hebben afgelegd, aan de overige door verzoekende partij neergelegde foto's – om verschillende redenen – evenmin bewijswaarde kan worden gehecht en tenslotte omdat de kennis van verzoekende partij met betrekking tot de Wit-Russische politiek en de laatste presidentsverkiezingen in het bijzonder, uitermate gering is. Derhalve dient te worden vastgesteld dat er hoe dan ook geen geloof kan worden gehecht aan de verklaringen van verzoekende partij. Haar argumentatie dat haar problemen omwille van haar politieke activiteiten wel degelijk stroken met de werkelijkheid, maar dat zij haar verhaal alleen maar wenste aan te dikken met de getrukeerde foto's, maakt dan ook in ieder geval geen verschil.

2.2.4. Aangaande de argumentatie van verzoekende partij betreffende de motivering van verwerende partij met betrekking tot de ongerijmdheden aangaande de verschillende foto's (foto 6 en de drie kleurenfoto's in document 7) die verzoekende partij heeft neergelegd, merkt de Raad op dat dit een overtuigend motief betreft zodat het eventueel gegrond bevinden van kritiek erop niet zou kunnen leiden tot een andere beslissing en verzoekende partij aldus geen belang heeft bij het aanvoeren ervan.

2.2.5.1. Wat betreft de motivering van verwerende partij omtrent de neergelegde "foto 3" en de drie kleurenfoto's in document 7, laat verzoekende partij weten dat deze denkwijze volgens haar niet opgaat. De bijgebrachte foto's zijn vaststellingen van de verwondingen die zij heeft opgelopen tijdens de arrestaties. Verzoekende partij stelt dat zij uiteraard niet over foto's zou kunnen beschikken die tijdens de folterpraktijken werden gemaakt. Het is ook logisch dat uit deze foto's niet meer kan worden afgeleid dan hetgeen ze uitbeelden, namelijk de verwondingen die zij heeft opgelopen. Dat deze foto's de omstandigheden van de opgelopen verwondingen niet aantonen, kan geen afbreuk doen aan het feit dat zij deze verwondingen heeft opgelopen tijdens de arrestaties, redeneert verzoekende partij.

2.2.5.2. De Raad is van oordeel dat verwerende partij terecht stelt dat dergelijke foto's geen sluitend bewijs vormen voor de omstandigheden waarin verzoekende partij haar verwondingen heeft opgelopen, waardoor zij dan ook niet als overtuigende bewijsstukken voor haar voorgehouden problemen kunnen worden weerhouden. Verder wijst de Raad erop dat eveneens rekening dient te worden gehouden met de andere motieven in de bestreden beslissing die ertoe leiden dat aan de bijgebrachte documenten geen enkele bewijswaarde kan worden gehecht. Zo motiveert verwerende partij eveneens dat "foto 3" niet als overtuigend bewijsstuk kan fungeren voor haar problemen omdat de verklaringen die verzoekende partij over deze foto heeft afgelegd, met name dat deze foto werd genomen in het ziekenhuis, flagrant tegenstrijdig is met de verklaringen van haar echtgenote, die herhaaldelijk beweerde dat verzoekende partij nooit in het ziekenhuis heeft gelegen naar aanleiding van de verwondingen die zij heeft opgelopen. Tevens merkt verwerende partij op dat de drie kleurenfoto's in document 7 geen originele foto's zijn maar kleurenprints en dat geen van de foto's die verzoekende partij bijbrengt gedateerd zijn, waardoor niet met zekerheid kan worden afgeleid wanneer die werden gemaakt. Tot slot haalt verwerende partij in haar beslissing aan dat de vaststelling dat minstens twee foto's die verzoekende partij heeft neergelegd getrukeerd zijn, met zich meebrengt dat aan de authenticiteit van de andere foto's die verzoekende partij heeft bijgebracht, eveneens ernstig dient te worden getwijfeld. Al deze vaststellingen zorgen ervoor dat geen van de door verzoekende partij bijgebrachte foto's een bewijs kunnen vormen voor de voorgehouden gebeurtenissen.

2.2.6.1. Betreft het vastgestelde gebrek aan kennis in hoofde van verzoekende partij over de Belarussische politiek in het algemeen en de laatste presidentsverkiezingen in het bijzonder, betoogt verzoekende partij dat zij reeds bij aanvang heeft gemeld dat zij aanvankelijk niet veel kende van de Belarussische politiek en dat zij nooit lid is geweest van één of andere beweging of partij. Zij legt uit dat zij zich het lot van haar vaderland is gaan aantrekken nadat de corrupte verkiezingen hadden plaatsgevonden en een meerderheid van de bevolking in opstand kwam. Samen met haar vrienden nam

verzoekende partij zo ook deel aan de protestacties. Zij stelt ook nog dat zij wil dat haar kinderen een goede toekomst hebben in haar vaderland. Dat zij geen specialist is in de Wit-Russische politiek, doet volgens verzoekende partij geen afbreuk aan het feit dat zij opkwam tegen corrupte verkiezingen en dat zij ten gevolge hiervan verschillende malen gearresteerd en gefolterd is geweest. Verder argumenteert verzoekende partij nog dat de geloofwaardigheid van haar asielrelaas niet kan worden aangetast door het feit dat zij heeft gezegd dat de presidentsverkiezingen in januari/februari 2011 zouden hebben plaatsgevonden. Dit kan volgens haar geenszins als een manifeste onwetendheid worden beschouwd, aangezien zij zich nooit bekommerd heeft om politiek en zij slechts in actie kwam na de verkiezingen omwille van de oneerlijke resultaten. Verzoekende partij stipt ten slotte ook nog aan dat de loutere betrokkenheid bij de politiek in haar land voldoende is om te worden vervolgd.

2.2.6.2. De Raad merkt op dat *in casu* werd vastgesteld dat verzoekende partij de laatste presidentsverkiezingen niet correct in de tijd kon situeren, dat zij niet kon stellen welk stemmenpercentage de president officieel behaalde en dat zij slechts één politieke partij kon opsommen, waarvan zij nog niets eens wist waarvoor de afkorting staat. De Raad is niet in het minst overtuigd door het aangevoerde verweer van verzoekende partij. Zo dient ten eerste te worden opgemerkt dat verzoekende partij tijdens haar gehoor aangaf dat, hoewel zij niet erg politiek actief was, zij de hele situatie van de verkiezingen wel had gevolgd maar dat zij pas actief deelnam aan de protesten in mei 2011 omdat zij eerder te druk bezig was met haar autohandel (administratief dossier, stuk 3a, gehoorverslag CGVS van 26 maart 2012, p. 8-9). Ook in haar verzoekschrift geeft verzoekende partij te kennen dat zij pas in politiek geïnteresseerd geraakte nadat de corrupte verkiezingen in haar land hadden plaatsgevonden. De Raad acht het absoluut niet aannemelijk dat verzoekende partij er dan niet in slaagt om het kentermoment in haar persoonlijke politieke interesse, ook al was die aanvankelijk enkel passief (in de zin dat zij nog niet deelnam aan protestbetogingen), met name de presidentsverkiezingen op 19 december 2010, correct in de tijd te situeren. Van een dergelijke belangrijke gebeurtenis, die haar bekommernis voor de binnenlandse politiek heeft aangewakkerd en die haar er uiteindelijk toe heeft aangezet om herhaaldelijk deel te nemen aan de protestbetogingen, die ertoe hebben geleid dat zij meerdere keren werd opgepakt en fysiek werd mishandeld, en die bovendien dan ook nog eens de belangrijkste politieke aangelegenheid van de laatste jaren in Belarus betreft, kan toch wel redelijkerwijze worden verwacht dat verzoekende partij die correct in de tijd kan situeren, zonder dat zij een “*specialist*” in de Belarussische politiek is. Deze onwetendheid kon derhalve wel terecht door verwerende partij als frappant worden bestempeld. Het is vanzelfsprekend dat deze vaststelling op ernstige wijze afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van haar asielrelaas.

2.2.7. Waar verzoekende partij nog eens aanhaalt dat haar vrouw achteraf nog door de Belarussische autoriteiten is lastiggevallen, dat zij verschillende dreigtelefoons heeft gehad, dat zij is opgeroepen door deze autoriteiten en dat zij door hen werd bedreigd, waardoor het vaststaat dat de autoriteiten haar aan het zoeken zijn, zij nog opmerkt dat het zo goed als zeker is dat zij, indien zij terug dient te keren naar haar land, het met haar leven zal bekopen en zij nog benadrukt dat zij de bescherming van haar land van herkomst niet kan inroepen daar zij vervolging door de Belarussische autoriteiten vreest, constateert de Raad dat dergelijke argumentatie – die neerkomt op het louter herhalen van de asielproblematiek en het louter bevestigen van haar vrees voor vervolging – niet dienstig kan worden aangevoerd om alsnog een ander licht te werpen op de motieven van de bestreden beslissing.

2.2.8. Uit hetgeen voorafgaat, kan worden besloten dat aan het relaas van verzoekende partij geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.9. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er heden in Wit-Rusland een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.10. De middelen zijn ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven – met uitzondering van het overtollig bevonden motief – die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig september tweeduizend en twaalf door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT